

**III Всеукраїнська студентська науково - технічна конференція "ПРИРОДНИЧІ ТА ГУМАНІТАРНІ НАУКИ.
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ"**

УДК 88.53

Бойко Н.В – ст.гр. БМм-51, Довгань Ю. – магістр

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

**КОНСЕНСУС ЯК КОНЦЕПТУАЛЬНЕ ПІДГРУНТТЯ
КОНФЛІКТОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ**

Науковий керівник: к.ф.н., доцент Довгань А.О.

Конфлікти грають в житті окремих індивідів і груп набагато серйознішу роль, ніж це визнають самі люди. Конфліктні процеси мало хто схвалює, але майже всі в них беруть участь. Якщо в конкурентних процесах суперники просто намагаються випередити один одного, бути кращим, то при конфлікті робляться спроби нав'язати противнику свою волю, змінити його поведінку або навіть взагалі усунути його із конкретного середовища прояву підприємницької активності.

Одним із найважливіших шляхів вирішення конфлікту є схильність учасників переговорів до компромісу, що належить до міжособистісного стилю вирішення конфлікту і є основою нової методології конфліктологічного менеджменту. Такий метод має декілька різновидів трактувань. У політичному розумінні це поняття означає думку більшості, досягнення спільного узгодження у спірному питанні. Юриспунденція розглядає консенсус як метод вироблення та прийняття рішень, які базуються на двох важливих принципах – підтримання рішення більшістю учасників та відсутність заперечення проти прийняття рішення хоча б одного учасника. Таким чином, поняття консенсус означає не одностайність, адже повна одностайність у позиціях усіх учасників прийняття рішення тут не потрібна, тому що відсутні прямі заперечення та можливість нейтральної позиції і наявність окремих зауважень.

Важливою характеристикою досягнення консенсусу є не лише сприяння прямому впливу громадської думки на політично-юридичні питання, а й формування самої громадської думки, що позитивно впливає на психологічний клімат в організації і в суспільстві загалом. Це орієнтує не на конфронтацію і пошук учасників, які не згодні, а на врахування усіх їх інтересів. Як наслідок, досягнення домовленості сторін є найкращим способом вирішення конфлікту, тому що проблема може бути вирішена остаточно. Консенсуальні засади суспільно-політичного договору покладенні в основу побудови положень та норм Конституції України, які слугують запобіганню та врегулюванню конфліктів у державно-правовій сфері.

Принцип диспозитивності у цивільно-процесуальному кодексі. дозволяє сторонам конфліктів самим визначати характер прав та обов'язків, урегульовувати взаємні вимоги, у тому числі завершувати конфлікт укладанням мирової угоди. На основі договорів виникають суто консенсуальні цивільні правовідносини.

Здатність до компромісу високо цінується в управлінських ситуаціях, тому що це зводить до мінімуму недоброзичливість і часто дає можливість швидко розв'язати конфлікт до задоволення обох сторін. Однак, використання компромісу на ранній стадії конфлікту, що виникли по важливому рішенню може перешкодити діагнозу проблеми і скоротити час пошуку альтернативи. Такий компроміс означає згоду тільки щоб уникнути сварки, навіть якщо при цьому відбувається відмовлення від розсудливих дій. Такий компроміс - це задоволеність тим, що доступно, а не наполегливий пошук того, що є логічним у світлі наявних фактів і даних підсумком дискурсивності думок учасників конфлікту та вирішення суперечки між ними.